

[Formanden]

bejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om støtte til folkeoplysning.
Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 11/1 90).

Samme med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ungdomsskoler, produktionskoler og daghøjskoler.
Af kulturministeren (Ole Vig Jensen).
(Fremsat 11/1 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Jytte Andersen (S):**

Det, der engang blev kaldt verdens bedste fritidslov, skal forbedres. Den lov, som i mere end 20 år har skabt rammer for det frie folkelige oplysningsarbejde, står nu ikke bare over for en lille revision, som den gentagne gange har måttet leve med, men over for grundlæggende forandringer. Den lov, hvis fundament hviler på dyb respekt for demokratiske og grundlæggende frihedsideal, der favner åndsfriheden, skal nu erstattes af en ny lov om folkeoplysning, som de kommunale fællesskaber skal have ansvar for.

De frihedsideal, som vi her i Folketinget trods politiske modsætninger i øvrigt har stået vagt om, når snæversyn og demagogi truede åndsfriheden, skal nu ud til de kommunale fællesskabers omsorg. Vil åndsfriheden derude blive holdt i hævd, spørger vi bekymret, som også Asger Baunsbak-Jensen gjorde det i en fremragende kronik i Jyllands-Posten den 15. september 1989.

Den politiske udfordring, vi står over for her i Folketinget i dag og i Kulturudvalget efterfølgende, er et ansvar for at skabe rammer om det folkelige arbejde, der rækker langt ind i næste årtusind.

Baggrunden for denne fornyelse er fritidslovens utilstrækkelighed, bl.a. i forhold til daghøjskolens opdukning og udvikling, de kommunale støtteordningers supplement til foreningsarbejdet for børn, unge og idrætten, behovet for nye tværgående aktiviteter og et stigende papir-, skema- og administrativt arbejde med den gamle lov. Forsøgs- og udviklingsarbejde ligger bag Folkeoplysningsudvalgets ihærdige og gedigne arbejde under vanskelige vilkår ikke mindst på grund af et tidspres og nyt »kommissorium« som følge af regeringsaftalerne med KL i sommeren 1987.

Der er skabt store forventninger, ikke mindst fordi Folkeoplysningsudvalgets kommissorium jo talte om forbedrede rammer og udstrakt frihed.

Det har været en svær balancegang for ministeren mellem kommunernes ønske om stram budgetstyring, foreningernes behov for fornyelse og bedre rammer for aktiviteter og udfoldelser for børn, unge og voksne samt aftenskolerens behov for at imødekomme både det voksende uddannelsesbehov og voksnes udfoldelsesbehov på det kreative, musiske, manuelle og fysiske område.

I Socialdemokratiet synes vi ikke, at ministeren har fundet den helt rigtige balance, og vi håber og vil arbejde for, at aftenskoleområdet løftes op på samme niveau som foreningsområdet, som dog på nogle punkter også skal strammes op.

For allerede nu ikke at give anledning til misforståelser eller bevidst politiske fordrejninger vil jeg gerne sige helt klart: Forbedringer på aftenskoleområdet skal ikke – og jeg sagde ikke – ske på bekostning af idrætten eller foreningsarbejdet for børn og unge.

Det kunne være fristende i denne debat at finde citater fra folketingsmedlem for Det Radikale Venstre hr. Ole Vig Jensen, fra det konservative folketingsmedlem hr. Per Stig Møller, tidligere formand for FOF, eller fra Venstres folketingsmedlemmer, som i tidens løb har værnet om det synspunkt, at åndsfriheden indebærer, at det er folket selv, der definerer, hvad de skal oplyses om. Den fristelse har jeg ladet ligge.

Vi erkender i Socialdemokratiet, at vi står ved en korsvej for det folkelige oplysningsarbejde, og derfor skal vi kigge ud ad forruden og ikke i bakspejlet. Hvad er det for en nutid, vi